

επιχειρηματικής εμπειρίας και τεχνικής, θ' αναδιάρθρωσεν την παραγωγή προς νέας κατευθύνσεις, προς μεγαλύτεραν απόδοσιν και μείωσιν του κόστους, ίνα, διά της εισόδου σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὸ στάδιον τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως, περιορισθῆ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἢ ἀνεργία καὶ ἀποκτηθῆ ἰδία ἀνταγωνιστικὴ ἰκανότης.

Λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἑλλάς, καθ' ὃ χώρα ὑπανάπτυκτος, παρουσιάζει τὰς μεγαλύτερας δυσχερείας προσαρμογῆς, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθησαν, ἀπαίτητος προϋπόθεσις εἶναι ἡ ἐκ μέρους

τῶν λοιπῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν ἐνίσχυσις καὶ ἐφαρμογὴ τῆς αὐτῆς πολιτικῆς, ἣν ἐφαρμόζουσιν εἰς τὰ ἐπὶ μέρους ὑποανάπτυκα καὶ καθυστερημένα μέρη τῶν, ἦτοι: α) Ἐξασφάλισις ἐπὶ μακρὸν ὄψεσιν ἢ τοῦλάχιστον εὐθηνῶν κεφαλαίων διὰ τὰς ἀπαραιτήτους βασικὰς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἐπενδύσεις, β) προτίμησις τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων πρὸς ἀξιοποίησιν τῶν γεωργικῶν μας πόρων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐξισορροπήσεως τοῦ συναλλαγματικοῦ ἰσοζυγίου καὶ γ) ἀναγνώρισις μεγαλύτερου διαστήματος δασμολογικοῦ ἀφοπλισμοῦ.

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΨΕΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΙΠΑΝΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΑΜΠΕΛΟΥ

ὑπὸ Κ. ΜΠΙΘΑ—Σ. Γ. ΜΑΥΡΑΓΑΝΗ, Γεωπόνου Α.Σ.Ο.

Α' ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ φυτὸν ἀπορροφᾷ ἐκ τοῦ ἐδάφους διὰ τῶν ριζῶν του τὸ ὕδωρ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ διαλελυμένων ἀνοργάνων ἀλάτων καὶ ἐκ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος τὸ διοξειδίον τοῦ ἀνθρακός (CO₂) διὰ τῶν στομάτων τῶν φύλλων.

Ὁ λειτουργικὸς αὐτὸς διαχωρισμὸς δὲν εἶναι πλήρης δεδομένου ὅτι ὕδωρ καὶ ἀνόργανα συστατικὰ ἀπορροφῶνται καὶ ἀπὸ τὰ ὑπέργεια μέρη τοῦ φυτοῦ καὶ κυρίως ἀπὸ τὰ φύλλα.

Οἱ Ballard καὶ Volk τὸ 1914 καὶ οἱ Lewis καὶ Allen τὸ 1916 ἐξερσιμοποίησαν τὸ πρῶτον τὴν μέθοδον τῶν ψεκαστικῶν λιπάνσεων ἐπὶ μηλεῶν, ψεκάζοντες ταύτας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος μὲ διαλύματα ἀζώτου καὶ καλίου. Τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα τοῦ πειραματισμοῦ τῶν ἦσαν «πρωϊμότης εἰς τὴν βλάστησιν αὐξήσις τῆς παραγωγῆς».

Ἐν τούτοις μόνον κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν οἱ πειραματισταὶ ἠσχολήθησαν εὐρύτερον μὲ τὴν μέθοδον τῶν ψεκαστικῶν λιπάνσεων ἐπιτυχόντες συγκεκριμένα ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν ἐτησίων καὶ πολυετῶν φυτῶν.

Ἡ διὰ τῶν φύλλων λιπάνσις παρουσιάζει τὸ πλεονέκτημα τῆς ἀπ' εὐθείας χορηγήσεως εἰς τὸ φυτὸν τῶν θρεπτικῶν

συστατικῶν ἀλλὰ μόνον εἰς μικρὰς δόσεις. Τὰς μεγάλας δόσεις θρεπτικῶν συστατικῶν τὸ φυτὸν προμηθεύεται ἐκ τοῦ ἐδάφους διότι μόνον τοῦτο ἔχει ἀποταμιευτικὴν ἰκανότητα. Ἡ ἀπορρόφησις τῶν θρεπτικῶν συστατικῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους εἶναι συνεχῆς, αὐξομιούμενη (Μέγιστα — Ἐλάχιστα) ἀναλόγως τῆς βλαστητικῆς φάσεως τοῦ φυτοῦ.

Αἱ ψεκαστικαὶ λιπάνσεις εἶναι ἀπαραίτητοι μόνον διὰ τὴν χορηγήσιν εἰς τὸ φυτὸν εἴτε ἰχνοστοιχείων ὥστε θρεπτικῶν συστατικῶν ὡς συμπληρωματικῆς διατροφῆς εἰς ὀρισμένα βλαστητικὰ φάσεις ἔνθα αἱ ἀνάγκαι τοῦ φυτοῦ εἶναι μεγαλύτεραι, εἴτε ἀκόμη ὅταν ἡ ἀπορροφητικὴ ἰκανότης τοῦ ριζικοῦ συστήματος εἶναι μειωμένη ἐκ διαφόρων αἰτίων.

Ἐπίσης ἡ διὰ τῶν φύλλων λιπάνσις εἶναι ἐξαιρετικῶς χρήσιμος ὅταν τὸ προηγούμενον ἔτος ἦτο ξηρὸν ὅποτε ἡ ἀπορρόφησις τῶν θρεπτικῶν ἀλάτων ὑπὸ τῶν ριζῶν εἶναι δύσκολος.

Τυχάνει ὅθεν ἀπαραίτητον νὰ ἐξασκεθῆ ἂν ἡ βασικὴ λιπάνσις θὰ γίνεταί, ὡς καὶ πρότερον, διὰ τοῦ ἐδάφους, ἢ μόνον διὰ τῶν φύλλων, ἀφοῦ πρῶτα προσδιορίσωμεν τὰς καταλλήλους στιγμὰς ἐπιμβάσεως ἀναλόγως τοῦ βιολογικοῦ κύκλου. Ἡμεῖς ἀπὸ τοῦδε λέγομεν ὅτι τοῦλάχιστον διὰ τὴν σταφιδάμπελον